

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Radimem Kadlčákem ve věci

žalobce: **H. H. N.**, narozený X
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem X
zastoupený Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem
sídlem Berní 2261/1, 400 01 Ústí nad Labem

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2025, č. j. MV-86471-4/SO-2025,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I.** Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II.** Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2025, č. j. MV-86471-4/SO-2025, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „OAMP“), ze dne 27. 3. 2025, č. j. OAM-11469-21/PP-2024, kterým byla podle § 87e odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky, neboť se dopustil obcházení zákona o pobytu cizinců s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území, když účelově uzavřel manželství. Současně byla prvostupňovým rozhodnutím podle § 87e odst. 4 zákona o pobytu cizinců žalobci stanovena lhůta k vycestování z území, a to 30 dnů od právní moci rozhodnutí.
2. Žalobce přitom navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V tomto návrhu uvedl, že pokud nebude odkladný účinek žalobě přiznán, žalobce zcela ztratí možnost legálního pobytu na území České republiky a bude ho muset ve stanovené lhůtě opustit, ačkoliv zde pobývá již delší dobu, a to se svou manželkou D. T. L. (občankou České republiky), přičemž má tedy na území vytvořeno rodinné a sociální

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zázemí. Zdůraznil též, že jejich manželské soužití bylo potvrzeno pobytovou kontrolou a že nikdy neporušil české právní předpisy. Aby se žalobce vyhnul pobytu na území České republiky bez platného povolení k pobytu, resp. správnímu vyhoštění, musel by okamžitě vycestovat z území – tj. fakticky ukončit své aktivity na území České republiky. Konstatoval, že jeho manželka je pracovně i kulturně vázána na Českou republiku, a tudíž by žalobce do země původu nemohla následovat, což by znamenalo vážný zásah do jejich rodinného a soukromého života. Napadené rozhodnutí pak dle jeho názoru nebylo vydáno na základě přesvědčivých důkazů, ale toliko na domněnkách žalovaného. Nucené vycestování je tedy dle žalobce nepřiměřené důvodům vycestování. Žalobce k tomu dále odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100, a ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76.

3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl, aby soud návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl. Připomněl, že bylo povinností žalobce, aby tvrdil a osvědčil první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku žalobě – tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly újmu. Přitom není dostatečný pouhý odkaz na možnost vzniku újmy, neboť ta musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí či jiným právním následkem z něj plynoucím a dosahovat též určité intenzity. Dále žalovaný upozornil na fakt, že se žalobce považuje za rodinného příslušníka D. T. L. (občanky České republiky), přičemž jejich manželství bylo uzavřeno dne 27. 7. 2024 v Lomu. Žalobci přitom bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem účasti na vzdělávacím programu – přípravný jazykový kurz českého jazyka pro cizince, který byl realizován na Pedagogické fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, a to od 12. 9. 2022 do 31. 8. 2023. Žalobce se poté přihlásil ke studiu na University College Prague – Vysoká škola mezinárodních vztahů a Vysoká škola hotelová a ekonomická s.r.o., prezenční forma bakalářského studia „Mezinárodní vztahy a diplomacie“, pro období od 1. 9. 2023 do 31. 8. 2024. OAMP však ze sdělení University College Prague – Vysoká škola mezinárodních vztahů a Vysoká škola hotelová a ekonomická s.r.o. zjistil, že žalobce byl sice v akademickém roce 2023/2024 studentem 1. ročníku, avšak z důvodu nedoložení nostrifikace mu bylo ke dni 19. 2. 2024 ukončeno prezenční bakalářské studium. Nadto si žalobce v zimním semestru 2023 zapsal pouze dva předměty a ani jeden nesplnil, resp. se vůbec nepokusil složit zkoušku, protože neměl žádné studijní kredity.
4. Dále žalovaný poukázal na zásadní rozpory identifikované v odpovědích manželů ohledně seznámení se, rozvíjení jejich vztahu a zasnub. Zmínil také, že manželka žalobce neznala příjem žalobce, jeho pracovní dobu a výši nájemného placeného její matce. Žalobce nevěděl, kde a co studuje jeho manželka. Manželka žalobce též vypověděla, že pokud něco potřebuje, pak osloví svoji matku. Tyto skutečnosti tedy nesvědčily o tom, že by manželé vedli společnou domácnost a hospodaření. Ani částečná shoda ve výpovědích manželů poté dle žalovaného nemohla odstranit zjištěný stav věci svědčící o tom, že mezi nimi není udržován skutečný rodinný život, a že jediným důvodem uzavření manželství byl zisk povolení k přechodnému pobytu na území.
5. Žalovaný tak konstatoval, že i v případě, že odkladný účinek žalobě v tomto řízení přiznán nebude, tvrzená újma bez dalšího nenastane. Není totiž splněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku.
6. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s., platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.

7. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění je prokazováno žalobcem, a to jak předloženými tvrzeními, tak k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samého žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že žalobcův majetek se zmenší, a tím bude žalobci způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině a sankci žalobce. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení hrozící újmy žalobce nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobci, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobce do meritorního rozhodnutí věci soudem.
8. Soud veden shora uvedeným testem posoudil předmětný návrh a dospěl k závěru, že žalobce neprokázal splnění hned první podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. existenci újmy, která by byla způsobena výkonem nebo jinými právními následky žalobou napadeného rozhodnutí.
9. V projednávané věci žalobce brojí proti rozhodnutí ve věci zamítnutí jeho žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky. Soud tak považuje pro danou věc za zcela stěžejní, že žalobce ve správním řízení, které vyústilo ve vydání žalobou napadeného rozhodnutí, požádal o vydání zcela nového povolení k pobytu. Touto podstatnou okolností se skutkový stav v posuzované věci seznatelně odlišuje od situace, kdy např. dojde k zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti dlouhodobého či trvalého pobytu, popř. k jeho zrušení, neboť v důsledku

takového rozhodnutí se postavení účastníka řízení (cizince) změní. Judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100) pak dospěla k závěru, že za takového skutkového stavu lze žalobě přiznat odkladný účinek, neboť již samotné rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prodloužení určitého pobytového statusu, resp. o jeho zrušení, je schopno žadateli přivodit újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., a to zejména z důvodu, že jím žadatel ztrácí oprávnění k pobytu na území České republiky a je fakticky nucen ho opustit. V nyní řešeném případě je však skutkový stav zásadně odlišný od toho, na jehož základě byl zformulován shora uvedený právní závěr, a to právě tím, že došlo k zamítnutí žádosti žalobce o vydání nového povolení k přechodnému pobytu.

10. S ohledem na předestřené skutečnosti tak soud konstatuje, že je v projednávané věci vyloučeno, aby napadeným rozhodnutím mohla žalobci vzniknout újma dle § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť napadené rozhodnutí nijak nemění jeho pobytový status – resp. nic nemění na jeho dosavadním právním postavení.
11. Prokázat negativní důsledek (újmu) spočívající ve výkonu napadeného rozhodnutí, jakožto jednu z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, přitom bylo výhradně na žalobci. Tuto povinnost však žalobce nesplnil, jelikož je z výše uvedeného zjevné, že výkon napadeného rozhodnutí pro něj nemůže znamenat újmu podle § 73 odst. 2 s. ř. s.
12. Vzhledem ke konstatovaným skutečnostem, kdy je možno zdůraznit, že žalobce ohledně již první ze tří kumulativně daných zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě neunesl břemeno tvrzení, natožpak břemeno důkazní, ztratilo na významu, aby se soud zabýval případným splněním ostatních dvou zákonných podmínek, jak byly už dříve vymezeny, a soud proto návrh na přiznání odkladného účinku žalobě výrokem I. usnesení zamítl.
13. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovatel (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
14. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: **7849001325**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 12. srpna 2025

Mgr. Radim Kadlčák v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.